

Inte endast en blankettifyllare

Många familjer är tacksamma över att barnen fått hjälp från Tukikummit för sina hobbyer. Ledande diakoniarbetare Iris Remes ser också sådant man kan förbättra i hjälpverksamheten.

På Åggelby församlings område bor ca. 32 500 invånare. Den ekonomiska hjälpverksamheten har koncentrerats till ledande diakonitjänsteinnehavare Iris Remes. Hon har sökt om hjälp från Tukikummit för många klenter.

– På detta års sida är de ikraftvarande ansökningarna ett tiotal. Det finns veckor då det på mottagningen går upp till fyra familjer som behöver hjälp, berättar Remes.

Mest söks det om understöd för fotboll som hobby, men på gång är också ansökningar om understöd för fiolspel, sång och gymnasieböcker.

Oberoende av antalet barn kan en familj få maximalt 2000 euro och Remes uppmanar att söka just det där maximi beloppet. Det borde räcka för ett år för deltagaravgifter, utrustning och andra kostnader. Man kan tvingas att vänta på kyrkostyrelsens beslut i många månader, men föreningarna har ofta varit flexibla med betalningstiden då man berättat om ansökan.

– Bidragsbeloppet har inte tagits ner särdeles mycket från det man ansökt om, högst några hundra euro. Negativa beslut har inte kommit.

Att fylla i ansökningarna har blivit rutin, vilket enligt Remes inte är bra.

– Ansökningarna blir för mycket likadana. Man måste få in mycket på ett litet utrymme, det ger inte en riktig bild. En fullständig ansökan kan jag inte göra, ofta måste man komplettera.

Att fylla i blanketterna är arbetsamt eftersom det i Åggelby inte finns andra som ger hjälp. Ansökningarna till Tukikummit kommer utöver det övriga arbetet.

– Allt extra arbete borde inverka på lönen, skrattar Remes.

I någon mån har samarbete gjorts med skriftskolan. Ungdomsledarna har berättat om hjälpbehövande ungdomar och sänt föräldrarna till Remes. Kunskapen om Tukikummit går fram via djungeltelegrafan och socialarbetarna hänvisar sina klienter att vända sig till kyrkan.

– Socialens bidrag för fritidsintressen är mycket litet och där har man inte tid att möta människan utan man behandlar endast den skriftliga ansökan om utkomststöd. Inom diakonin förs också ett själavårdssamtal, i vilket ofta hela livshistorien kommer fram. Å andra sidan hör alla inte till kyrkan och då är det heller inte alltid ett uppföljningssamtal blir av.

Ett stort minus, enligt Remes, är att man kan få Tukikummits bidrag endast en gång.

– Familjerna har tagit det väldigt bra då jag sagt att hjälpen är engångshjälp. Antagandet är att den ekonomiska situationen förbättras inom ett år. Men om det inte går så? Måste barnet sluta med sin hobby?

Det har gått också så att lagets övriga föräldrar har betalat avgiften för talangfulla unga

Remes funderar också över föreningens insats. Måste man vara så stäng med avgifterna? Eller kunder föreningarna själva dels ut detta stöd till mindre bemedlade?

– Det blir så mycket ansökningar, att ibland funderar jag över om tiden räcker till för det egentliga arbetet. Bidragsmottagarna borde få en uppföljnings förfrågan efter ett halvt år, men det har blivit ogjort.